

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2017r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Wojciech Kościółek
-----------------	------------------------

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2017 r. w Krakowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Spółka Akcyjna (...) w W.

przeciwko H. B. i S. B.

o zapłatę i w przedmiocie wniosku wierzyciela o nadanie orzeczeniom sądowym klauzuli wykonalności przeciwko małżonce dłużnika wskazanego w tytule egzekucyjnym

postanawia:

stwierdzić niewłaściwość i przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Krakowie IX Wydział Gospodarczy.

UZASADNIENIE

Stosownie do znowelizowanego obecnie art. 781 § 1 k.p.c. „ tytułowi egzekucyjnemu pochodzącemu od sądu klauzulę wykonalności nadaje sąd pierwszej instancji, w którym sprawa się toczyła lub toczy. Sąd drugiej instancji nadaje klauzulę wykonalności, dopóki akta sprawy znajdują się w tym sądzie, nie dotyczy to jednak Sądu Najwyższego oraz przypadków, o których mowa w art. 778¹, art. 786, art. 787, art. 787¹, art. 788 i art. 789” .

A zatem reguła, że sąd II instancji jest także uprawniony do nadania klauzuli wykonalności, jeśli akta sprawy znajdują się w tym sądzie nie dotyczy przypadków, o których mowa we wskazanych wyżej przepisach. W przypadkach , w których nadawanie klauzuli wykonalności ma charakter konstytutywny, bądź wykonalność tytułu jest uzależniona od zdarzenia niezwiązanego z samym tytułem (art. 786 KPC), ustawodawca wyłączył dopuszczalność nadawania klauzuli wykonalności przez sąd II instancji.

W tych sprawach w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności właściwym funkcjonalnie jest sąd I instancji, aby zapewnić możliwość kontroli wydanego orzeczenia przez sąd wyższej instancji.

Na marginesie zauważa Sąd Apelacyjny, że w dacie wpływu niniejszego wniosku akta sprawy nie znajdują się w Sądzie II instancji, gdyż zostały zwrócone Sądowi I instancji po rozpoznaniu apelacji w sprawie.

Uwzględniając, że podstawa prawna wniosku wierzyciela oparta jest na treści art. 787 k.p.c. orzeczono jak w sentencji na podstawie wskazanego przepisu i art. 200 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.